

„АРСЕНАЛ“ ВЛЕЗЕ В ИЗДАНИЕТО „1001 ПРИЧИНИ ДА СЕ ГОРДЕЕМ, ЧЕ СМЕ БЪЛГАРИ“

Заслужено място в изданието заема „Арсенал“ АД – Казанлък. Това е най-старото и най-голямото предприятие, дало началото на редица отрасли на българската индустрия. „Арсенал“ е първото предприятие, създадено в Следосвобожденска България, преди първото българско Народно събрание и първото българско правителство.

С „Арсенал“ АД – Казанлък започва луксозното и богатото на информация издание „1001 причини да се гордеем, че сме българи“, което излезе от печат в самото навечерие на Новата 2022 година. Изданието е двуезично – на български и английски език. То съдържа прецизна текстова информация и снимков материал за 1001 личности, събития, забележителности, обекти, исторически документи, артефакти, открития, изобретения, постижения във всички сфери и във всеки период от развитието на обществения, икономическия и културния живот на България. Една своеобразна енциклопедия на това, което са постигнали нашите предци и което продължават да правят българите в днешно време.

То е основоположникът на българската отбранителна индустрия. Сформирано е през 1878 г. в Русе под името „Русенски артилерийски арсенал“ за ремонт и обслужване на войсково имущество. През 1891 г. започва преместването му в София, което приключва през 1896 г. под името „Софийски артилерийски арсенал“. По стратегически причини, с Указ № 1 на Цар Борис III от 26 декември 1924 г. и със Закон на XXI Обикновено Народно събрание, в Казанлък – географският център на България, се създава „Държавна военна фабрика“. Целият Софийски арсенал се премества в извещения с маслодайните си рози и занаяти град. За да се изгради от основите този

огромен завод, е вложена изключителна енергия и денонощен, самоотвержен труд отстрана на работници и специалисти. От самото си начало и в следващите десетилетия „Арсенал“ се

„Българска отбранителна индустрия“. „Арсенал“ АД е едно от малкото предприятия, които имат затворен цикъл на производство – от суровината до готовото изделие и пълната комплектация

та издържа Дома на културата „Арсенал“, фолклорен танцов ансамбъл, детско-юношески футболен клуб, детска градина, осигурява безплатни почивки на море и ред други социални придобивки за работещите тук.

Марката „Арсенал“ е символ и гаранция за високо качество, конкурентоспособност, уважение и надеждно партньорство, гордост не само за казанлъчани, а и за цяла България.

В изданието „1001 причини да се гордеем, че сме българи“ Казанлък присъства още с Казанлъшката тракийска гробница, която е под егидата на ЮНЕСКО от 1979 г., с Долината на тракийските царе и бронзовата глава на Севт III, с българското розово масло, с маестро Дечко Узунов, с лекоатлетката Цветанка Христова и други забележителни хора и места от града и региона.

Книгата, събрала 1001 причини да бъдем горди, че сме българи, е реализирана от екип на Фондация „Българска гордост“ и издателски консорциум „Кота“.

Юлия Младенова

утвърждава като ковачница на кадри за машиностроенето на България.

Дружеството е най-големият работодател в сферата на машиностроенето и съсновател на Сдружение

за него. Няма друго предприятие в България, където да се използват технологии и професии в такъв огромен обем и разнообразие. Заедно с това то развива широка социална политика. Фирма-

ФК „АРСЕНАЛ-2000“ ПРИЕМА ДЕЦА И ЮНОШИ

Футболен клуб „Арсенал-2000“ – гр. Казанлък приема деца и юноши, които обичат футбола и имат желание да тренират под вещото ръководство на двама доказани специалисти.

Клубът предлага прекрасни условия за тренировки, обновена спортна база, осигурена екипировка, чудесно поддържан фирмен стадион „Арсенал“.

Очакваме Ви!

За информация и записвания:
0882474101, Станислав Пехливанов

МОТИВИРАЙТЕ

своите служители, клиенти и партньори

Ваучер Храна®
Ticket

Ticket
Compliments®

Compliments®

Иднъред България www.edenred.bg
Edenred Тек: +359 2 974 0220 bulgaria@edenred.com

За резервации в ресторант „Орешака“: 0700 70 717, www.oreshaka-bg.com

Скъпи приятели, гости и ценители на хубавата храна и приятната атмосфера, ресторант „Орешака“ ще отвори врати на 1 март!
Очакваме ви!

ХОТЕЛ „АРСЕНАЛ“ - НЕСЕБЪР, ЛЯТО 2022

ЦЕНИ РЕЦЕПЦИЯ СЕЗОН 2022 Г.

Хотел „Арсенал“ **, кв. „Перла“ 21, Южен плаж, гр. Несебър

Посочените цени са в ЛЕВА за една нощувка на база ALL INCLUSIVE (закуска, обяд, вечеря с включени алкохолни и безалкохолни напитки) за цяло помещение, според заетостта на стаята, с включена туристическа такса и 9% ДДС.

Заетост и тип стая	Период на настаняване
	01.07 - 31.08
Двама възрастни /двойка стая/ DBL	180.00
Единично настаняване на възрастен SGL	150.00
Трима възрастни /тройка стая/ TRL	270.00
1възрастен + 1 дете (0-5,99) DBL	180.00
1 възрастен + 1 дете (6-11,99 г.) DBL	180.00
1 възрастен + 2 деца (0-5,99 г.) DBL	180.00
1 възрастен + 2 деца (0-5,99 г.) (6-11,99 г.) DBL	180.00
1 възрастни + 2 деца (6-11,99 г.) TRL	252.00
1 възрастен + 2 деца (6-11,99 г.) DBL+EB	225.00
2 възрастни + 1 дете (0-5,99 г.) DBL	180.00
2 възрастни + 1 дете (6-11,99 г.) DBL+EB	225.00
2 възрастни + 1 дете (6-11,99 г.) TRL	252.00
2 възрастни + 2 деца (0-5,99 г.) (6-11,99 г.) TRL	252.00
2 възрастни + 2 деца(6-11,99 г.) TRL+EB	297.00
Двама възрастни апартамент AP	210.00
Двама възрастни + 1 дете (0-5,99 г.) AP	210.00
2 възрастни + 1 дете (6-11,99 г.) апартамент AP	262.50
2 възрастни + 2 деца (6-11,99 г.) апартамент AP	315.00
3 възрастни апартамент AP	294.00
3 възрастни + 1 дете (0-5,99 г.) AP	294.00
3 възрастни +1 дете (6-11,99 г.) AP	346.50

ОТСТЪПКИ ЗА РАНИ ЗАПИСВАНИЯ

ЗА РАБОТЕЩИ В „АРСЕНАЛ“ АД

- 01.11.2021 г. - 31.01.2022 г. - 30%
- 01.02.2022 г. - 28.02.2022 г. - 25%
- 01.03.2022 г. - 31.03.2022 г. - 20%
- 01.04.2022 г. - 30.04.2022 г. - 15%
- 01.05.2022 г. - 31.05.2022 г. - 10%

ЗА НЕРАБОТЕЩИ В „АРСЕНАЛ“ АД

- 01.11.2021 г. - 31.01.2022 г. - 25%
- 01.02.2022 г. - 28.02.2022 г. - 20%
- 01.03.2022 г. - 31.03.2022 г. - 15%
- 01.04.2022 г. - 30.04.2022 г. - 10%
- 01.05.2022 г. - 31.05.2022 г. - 5%

Максимално настаняване в стаяте:

Двойна стая DBL - 2+1 (две единични легла)
Тройна стая TRL - 3 или 2+2 (три единични легла)

Апартамент AP - 3 или 2+2 (спалня и хол с разтегателен диван)

Пояснения на цените от таблицата за настаняване в двойна/тройна стая при минимум двама възрастни в стая:

*Едно дете от 0-5,99 г. е безплатно, но не се обслужва с отделно легло. (по желание може да се осигури допълнително легло за детето срещу 20 лева на ден фиксирана сума без допълнителни отстъпки от цената, но само с предварителна заявка и при възможност отстрана на хотела.)

*Второ дете от 0-5,99 г. на допълнително легло заплаща 50% от цената на възрастен.

*Дете от 6-11,99 г. на допълнително легло заплаща 50% от цената на възрастен, а на редовно - 80% от цената на възрастен.

Пояснения на цените от таблицата за настаняване в апартамент при минимум двама възрастни в стая:

*Едно дете от 0-5,99 г. - безплатно, но не се обслужва с отделно легло. (по желание може да се ползва диванът от детето срещу 25 лева на ден фиксирана сума без допълнителни отстъпки от цената.)

*Дете от 6-11,99 г. на допълнително легло - 50% от цената на възрастен.

* Трети възрастен на допълнително легло - 80% от цената на възрастен.

Забележки:

1. Не всички стаи позволяват да се внесе допълнително легло или кошара. Заявяват се предварително в резервацията.

2. Внасянето на допълнително легло значително намалява свободното пространство в стаята.

3. Допълнителното легло в апартаментите е под формата на разтегателен диван.

4. Хотелът разполага с 4 апартамента и всички те са разположени на висок етаж с гледка към морето.

5. За удостоверяване възрастта на децата е необходимо да покажете акт за раждане на рецепцията при настаняването.

Условия за резервация:

След подаване на писмена заявка (по e-mail или от формата за запитване на сайта на хотела) и потвърждение отстрана на хотела туристите внасят минимум 30% депозит, а сумата се доплаща до 7 дни преди настаняване. За всички резервации, направени през фирма „Арсенал“, доплащанията ще са на място при настаняване.

За резервациите за 2022 г. в хотел „Арсенал“ ** - гр. Несебър важат условията от 06.04.2020 г. за отмяна на резервации, описани по-долу, независимо от риска от Covid 19.

Справки и записвания:

Синдикален комитет на КНСБ в „Арсенал“ АД и в синдикалните организации по заводи в дружеството, както и на телефони:

0888582673; 0431/62207 или вътр. 21-56.

В СТАЯТА: баня и душ, климатик, TV, телефон, мини бар /празен/, балкон, ежедневно почистване на стаята.

ИЗХРАНВАНЕ: блок маса и бар в ресторанта на хотела (зала на закрито и лятна градина).

БЕЗПЛАТНИ УСЛУГИ: открит басейн с чадъри и шезлонги с работно време от 07:00 ч. до 22:00 ч. /след 22:00 басейнът се дезинфекцира/; фитнес уреди на открито; детски кът на открито; Wi-Fi (безжичен) интернет във фоайето на хотела - 24 часа; ежедневно почистване на стайте (кърпите се сменят на 2 дни, а бельото на 3 дни).

ПЛАТЕНИ УСЛУГИ: бiliarд, електронни игри - с жетони от машина; индивидуален сейф в стаята - 2.00 лв. на ден /заплаща се на рецепцията и не се изисква предварителна заявка/; за ползване на бебешка кошара с матрак - 10 лева на ден /заплаща се на рецепцията, но се заявява предварително в резервацията и е според наличността/; паркинг - 5.00 лева на ден (лек автомобил) за гостите на хотела /заплаща се на входа на паркинга, но се заявява предварително/.

ВАЖНО!!! ВХОДЪТ ЗА ПАРКИНГА СЕ НАМИРА НА ГЪРБА НА ХОТЕЛА!

ПЛАЖ: Градски обществен. Свободна и платена зона. Чадъри и шезлонги на платената част от плажа се заплащат според зоната и концесионера.

УСЛОВИЯ НА ХОТЕЛА: Изхранване по програма All Inclusive (закуска, обяд, вечеря с включени безалкохолни и алкохолни напитки) съобразно указанията на Министерството на туризма за предпазване от Covid 19.

ЛОБИ БАР - 07:30 - 22:00 - безалкохолни и топли напитки от пост микс машина, както и алкохолни напитки българско производство.

POOL BAR - /отворен в силен сезон/ - 09:30-17:30 - безалкохолни и топли напитки от пост микс машина, както и алкохолни напитки българско производство.

РЕСТОРАНТ:

Закуска - 07:30-09:30 - блок маса и бар с безалкохолни и алкохолни наливни напитки българско производство.

Обяд - 12:00-14:00 - блок маса и бар с безалкохолни и алкохолни наливни напитки българско производство.

Вечеря - 18:30-20:30 - блок маса и бар с безалкохолни и алкохолни напитки българско производство.

Настаняването в хотела започва след 15:00 часа!

Освобожданието на стайте е до 12:00 часа!

Всички нови туристи започват с вечеря и приключват с обяд, като стайте се освобождават с ключ на рецепцията до 12 часа.

В хотела не се приемат домашни любимци!

Условия за отмяна на резервация отстрана на туриста:

1. Отмяна на резервация без неустойка се прави до 7 дни преди датата на настаняване.

2. При по-малко от 7 дни преди датата на настаняване неустойката е в размер на 100% от стойността на резервацията.

3. При по-ранно освобождаване на хотела неустойката е 100% от стойността на резервацията.

4. Промени по резервации се правят до 7 дни преди датата на настаняване и само при възможност от страна на хотела.

БИБЛИОТЕКА „ИСКРА“ БЛАГОДАРИ НА „АЛТЕРНАТИВАТА НА ГРАЖДАНИТЕ“

„Общинска библиотека „Искра“ изказва благодарност към групата съветници от „Алтернативата на гражданите“ в Общински съвет-Казанлък, които с ценното си дарение от книги на издателство „ТАНГРА. ТаНакРа“ поставиха началото на дарителската ни кампания за 2022 година“. Това се казва в специално благодарствено писмо от библиотеката. Дарението представлява книги от луксозното пълноцветно издание „Българската цивилизация“ с паралелен текст на български и английски

език. То ще допринесе за обогатяване фонда на културния институт и възможността да се ползва от любознателните читатели. Екипът на библиотека „Искра“ благодари на всички свои приятели и партньори за подкрепата и ползотворното сътрудничество.

ползва в часовете по история и цивилизация, а богатото му съдържание позволява интердисциплинарни връзки с уроците по английски език. Екипът на ПГ „Иван Хаджиенов“ специално благодари за поредния дарителски жест на Коалиция „Алтернативата на гражданите“ за доброто отношение към училищния живот и успешното взаимодействие за реализацията на добри практики.

Екземпляри от изданието „Българската цивилизация“ получиха от „Алтернативата на гражданите“ още художествената библиотека в „Арсенал“ и училищните

библиотеки в ППМГ „Никола Обрешков“ и ПГ „Иван Хаджиенов“. В училищата изданието може да се из-

ОБЩИНАТА ДАРЯВА МИГ-21 ЗА МУЗЕЕН ЕКСПОНАТ

Община Казанлък дарява за музеен експонат на „Летище Казанлък“ изтребител МиГ-21 БИС. Самолетът с борден № 727 е без двигател и е бил предначен за изграждане на мемо-

риален комплекс, съгласно предложение на пилота ветеран Желязко Влаев в качеството му на председател на дружество „Орли“ към Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва в Казанлък. Докладната записка за това е била внесена в Общинския съвет през март 2010 г. Поради неосъществяване на проекта, в активите на Община Казанлък се води самолетът МиГ-21 БИС, който през 2009 г. и е бил прехвърлен безвъзмездно от Министерството на отбраната. При приемането от страна на Общината летателният

апарат е бил на съхранение във Военното поделение в Казанлък, след което е бил преместен на сегашното му местоположение в „Летище Казанлък“. На този етап, поради невъзможност за стопанисване и съхранение на съоръжението от страна на Общината, тя смята за най-уместно да го дари като музеен експонат на летището. Според общинската администрация, това ще доведе до по-добро стопанисване, управление и поддръжка на самолета, имайки предвид квалифицирания технически персонал

на летището. Така на сесията на местния парламент на 27 януари т.г. бе предложено самолетът да се дари на „Летище Казанлък“.

Микоян-Гуревич МиГ-21 (название на НАТО: Fishbed) е сверхзвук изтребител, конструиран и построен от дизайнерското бюро на Микоян-Гуревич в някогашния Съветски съюз. Повече от 30 държави по света са използвали самолета. Първият му полет е на 14 февруари 1955. Влиза в експлоатация през 1959 г. – модификация МиГ-21Ф.

ТАКСА БИТОВИ ОТПАДЪЦИ ОСТАВА НЕПРОМЕНЕНА

За 2022 година се запазва размерът на такса битови отпадъци, определен с Решение № 9 от 19.12.2019 година на Общински съвет-Казанлък, решиха съветниците на извънредна сесия на 17 януари т.г. На заседанието местният парламент разгледа План-сметката за 2022 г. на дейностите по събиране, извозване, обезвреждане в депа или други съоръжения на битови отпадъци и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Дейностите се извършват от Общинско предприятие „Комунални дейности и поддръжка на инфраструктурата“, а разходите за тях за тази година възлизат на 8 660 538 лв. Според план-сметката, за

събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации – 3 тяхното третиране са необходими 4 843 580 лв., което включва закупуване на транспортни средства, нови съдове за събиране на битови отпадъци и съпътстваща техника; за третиране на битови отпадъци в съоръжения и инсталации – 3 256 938 лв.; за дейността по почистване на улицните платна – 560 020 лв. Заложени приходи са 5 300 000 лв. от физическите и юридическите лица и 3 360 538 лв. – други приходи, в които влизат постъпления от РИОСВ, преходен остатък и дотация от други местни приходи на Община Казанлък.

ДУХ НА РОДОЛЮБИЕ ИЗПЪЛВА РОЗОВО

Казанлъшкото село Розово продължава да се превръща в място, събиращо родолюбие на своите жители по един много красив и атрактивен начин. След като ликът на поета Христо Ботев бе изрисуван на една от автобусните спирки в селото, през миналата година образът на Васил Левски се появи на трафопоста, намиращ се в парка на населеното място. Негови автори са жителите художници Венцислав Каспаров, който е свързан с Розово, и неговият приятел и съмишленник Калин Хаджиев. Двамата приемат присъещия на кмета на китното казанлъшко село Венцислав Колев и ликовите на националните ни герои се появяват на подходящи за това места. За изрисуване портрета на Левски е организирана дарителска кампания, пома-

гат и спонсори. През януари 2022 година бе реализирана още една патриотична идея – високият близък до 10 метра трафопост бе осветен в цветовете на българското национално знаме. В съседство е портретът на Васил Левски, който също е осветен. Родолюбив бизнесмен, който има розовски корен, финансира изцяло инициативата. При свечеряване в центъра на населеното място грейват бяло-зелено-червените светлини като отражение на патриотичния дух на розовци. Още идеи в тази посока има кметът на селото, които постепенно ще намерят своя

израз. И още една инициатива напредва в Розово – изграждането на Детска академия за талантили деца. При първия и втория етап на проекта, които се осъществиха по програма „Красива България“ и съфинансирани от Община Казанлък, бе извършен цялостен външен и вътрешен ремонт на сградата на ОУ „Св.Св. Кирил и Методий“ в селото. Предстои третият етап от реализацията на проекта за превръщане на старото училище в модерен център за изкуства, наука и спорт за деца от цялата страна.

Юлия Николова

НОВ ДНЕВЕН ЦЕНТЪР В КАЗАНЛЪК

Община Казанлък е конкретен бенефициент по проект „Нова дългосрочна грижа за възрастните и хората с увреждания – Етап 2 – предоставяне на новите услуги“. Проектът се финансира от ОП „Развитие на човешките ресурси“ 2014-2020 г. Общата му стойност е 400 000 лв., представляваща 100% безвъзмездна финансова помощ. Проектът е със срок на изпълнение 16 месеца, в периода 1 януари 2022 г. – 1 май 2023 г. В неговите рамки ще бъде разкрита нова социална услуга за жителите на община Казанлък – Дневен център за подкрепа на

лица с различни форми на деменция и техните семейства. Центърът ще функционира 12 месеца и ще предоставя дневни, полудневни и почасови услуги за 40 души – лица, настанени в специализирани институции, и лица, живеещи в семейна среда. Предложението на администрацията до ОбС е новата социална услуга да се предоставя безвъзмездно на потребителите за срок от 12 месеца – срокът на предоставяне на услугата по проекта.

В. „Трибуна Арсенал“

ПРОДЪЛЖАВА РАБОТАТА ПО ПРОЕКТА ЗА ТУНЕЛ ПОД ШИПКА

„Длъжен съм да обясня за тунела под Шипка. Първо, искам да разсея всички съмнения, че проектът за тунел под Шипка е спрял. По него продължава активно да се работи, като дори темпото ще се ускори, за да наваксаме закъсненията“. Това написа през седмицата министърът на регионалното развитие и благоустройството Гроздан Караджов в своя Фейсбук-профил във връзка с изграждането на мащабно-то пълно съоръжение.

„За 7 години са построени 23 километра с два малки тунела. Предстои изграждането на най-сериозното съоръжение – тунелът от 3.2 км и подходите към него – продължава министърът. – Тук всички отчуждителни процедури са приключили, има направена Оценка за въздействие върху околната среда (ОВОС), има и избран изпълнител. До края на 2022 г. трябва да бъде одобрена новата оперативна програма

„Транспортна свързаност“ 2021-2027, по която ще се осигурят 34% от финансирането. Останалите пари ще дойдат на етапи от дър-

жавния бюджет. Заложеният в договорите срок за изпълнение на обхода на Габрово, включително тунел под връх Шипка, е 50 месеца – 8 месеца за про-

ектиране и 42 месеца за строителство – общо 4 години и 2 месеца.

Второ, идеята тунелът да е четириленов, а не дву-

рийна, така, че да пуснем максимално бързо трасето в експлоатация. В процеса на строителството ще анализираме внимателно трафика и, ако се налага, ще направим проект и ще намерим финансиране за

допълнителна тръба към вече изградения тунел“.

По думите му, проектът за тунел под Шипка няма да бъде готов в неговия мандат като министър, но гарантира, че всичко, което зависи от него, ще бъде направено.

РЕМОНТИРАТ ПЪТЯ БУЗЛУДЖА-ШИПКА

Основен ремонт на третокласен път III-5005, отклонението от I-5 до връх Бузлуджа, е включен в тазгодишната програма на регионалното министерство. Състоянието му не е добро, като допълнително се влошава и от влиянието на суровите атмосферни условия в планината.

След като стартира проектът за консервиране на паметника, инициран от фондация „Проект Бузлуджа“ с председател арх. Дора Иванова, интересът към монумента расте, както от български, така и от чуждестранни специалисти и туристи. Освен това съоръжение, на връх Бузлуджа има две хижи, там се ползват и ски-пистите от любителите на зимните спортове в региона. Всичко това е наклонило взетите пътят да бъде включен сред планираните ремонти.

Според регионалното министерство за следващите четири години значително трябва да се подобри състоянието на републиканската пътна мрежа. За 2022 г. се предвижда ремонт на 3100 километра от пътната мрежа.

РЕКОНСТРУИРАТ ДВА ВИК-ОБЕКТА В КАЗАНЛЪК

През тази година ще започне реализацията на нов проект „Изграждане на ВИК

финансиран по Оперативна програма „Околна среда“ 2014-2020, с подобект „Ре-

Казанлък в три зони“. Това е част от мащабен проект на ВИК - Стара Загора, който обхваща 12 обекта в градовете Стара Загора, Казанлък, Чирпан и Раднево. Той е на обща стойност 121 996 236 лева и трябва да се осъществи до края на 2023 година.

За Казанлък инвестицията предвижда да се реализират 2 обекта, се посочва в резюмето на проекта на дружеството. Единият обект е реконструкцията на основния довеждащ водопровод от водоизточник „Сахране“ с обща дължина 12 446 метра. Той достига над 50% от необходимото водно количество на града.

Вторият обект засяга рехабилитацията на водопроводната и канализационната мрежа на Казанлък. Ще бъдат реконструирани 20 476 метра водопроводна мрежа. Ще бъдат обхванати зоните южно от бул. „Княз Александър Батенберг“ – от квартал „Кармен“ на изток до кв. „Първи май“ на запад; южно от ул. „Пейо Яворов“ – от кв. „Първи май“ на изток до ул. „Цар Освободител“ на запад, както и зоната северно от бул. „Княз Александър Батенберг“ до парк „Тюлбето“. Ще бъдат подменени и 844 метра от съществуващ канализационен колектор по ул. „Севтополис“, в който се заустват

отпадъчни води на част от града и от други населени места – Шипка, Шейново, Хаджи-митрово и Крън.

Очакванията са активните дейности да започнат през пролетта. А в началото на 2022 година се проведе среща на ръководството на Община Казанлък с представители на „ВИК“ ЕООД, „Ситигаз България“ ЕАД, EVN, на която бяха обсъдени възможностите за съвместна, координирана работа. Реконструкцията на ВИК-мрежата ще засегне инфраструктурата, което също обуславя необходимостта от координирани дейности между отделни страни.

В. „Трибуна Арсенал“

инфраструктура на обособена територия, обслужвана от „ВИК“ ЕООД Стара Загора,

конструкция на вътрешно разпределителната водопроводна мрежа на град

Над 30% от предприемачите у нас са жени

През последните години делът на жените-предприемачи в България се увеличава. По данни на Националния статистически институт вече над 30% от предприемачите у нас са дами, това става ясно от форум, посветен на женското предприемачество у нас.

Наскоро изнесени данни на Европейската комисия за Централна и Източна Европа показват, че само около 1% от инвестициите в бизнес през 2020 г. са направени в компании, основани от жени. 5% от стартиращите предприятия със смесено участие между мъже и жени са получили финансиране, докато над 93% от инвестираните финансови средства са отишли при стартъпи на мъже-предприемачи.

Данните показват още, че България се нарежда над средното ниво в статистиката на Европейския съюз по жени предприемачи. Дамите на високи мениджърски позиции също са значителен процент в България. Те са

много по-млади от мъжете, заемат подобни постове, и притежават необходимото високо образование. Изследване сочи, че 60% от жените се решават да започнат собствен бизнес, използвайки не

кредитен, а собствен ресурс и за своя сметка. Тази тенденция показва по-умереното и по-склонно към спестяване икономическо мислене при жените, както и нежеланието и страха от поемане на финансови рискове. За разлика от тях, мъжете са по-склонни към рискове, както финансови, така и пазарни. Според доклад на Мария Габриел, еврокомисар по иновации, научни изследвания, култура, образование и младеж, представителството на жени на ниво инвеститори и участието им в създаването на фондове за риск

капитал, е твърде ниско и незадоволително. За сметка на това, тези данни донякъде се компенсират с високия процент дами в Европа и България, които участват в управлението на собствени компании.

Разликата между женското и мъжкото предприемачество основно е в това, че жените търсят баланс между фокусирането върху бизнеса и личния живот. По-склонни са да подценяват себе си, продуктите, които създават, и компаниите, които управляват.

По информация на Economy.bg

ПАМЕТНИКЪТ НА БУЗЛУДЖА – ДЕКОР ЗА „АТИЛА“

Паметникът на връх Бузлуджа буди все по-голям интерес не само от страна на специалисти по дисонантното културно наследство и на туристите, но и на хората на изкуството. Амбициозен проект на Старозагорската опера, с включване на монумента, обяви нейният директор Огнян Драганов. Постановката „Атила“ на Операта да

се превърне в съсредоточие на оперното изкуство по време на Празниците в Долината на тракийските царе. Три спектакъла ще представи Старозагорската опера на откритата сцена край язовира през септември, съвместно с Община Казанлък. Предвижда се те да са част от програмата на тракийските празници. Сътрудничеството между оперния театър и Общината започна миналата година,

когато на брега на яз. „Копринка“, близо до древния град Севтополис, бе представена най-известната творба на Джакомо Пучини – „Турандот“.

В КОВАЧНАТА: ДЕЛНИЦИ МЕЖДУ ХИЛЯДИ ГРАДУСИ И ТОНОВЕ ТЕЖЕСТ

Сред печи, в които температурата не пада под 1000 градуса, и чукове, чиято ударна част тежи няколко тона, минават делниците на работещите в Ковашко-пресовия цех 501 на Завод 1. Халето, където са разположени огромните машини и линиите, е по-високо от триетажен блок. А хората в него – колкото и малки да изглеждат фигурите им на този внушителен фон, сърчно превръщат огнените цилиндрични парчета стомана

сец бил на стаж в завода, а след като завършил средното си образование, работил 2 месеца в ковашкия цех, докато го вземат войник. Единственото му прекъсване в целия арсеналски път било за 2 години в казармата, а след нея – пак в завода, и пак в Ковачната. И така – до днес.

Работил е на всякакви чукове – от най-малките, с тежест на подвижната част от 120 килограма, до 10-тонния. Сякаш се е срастал с шума и вибрациите. За всичките години работа на едно и също място

Иван Кънчев е събрал толкова много спомени,

че с дни може да разказва различни любителни случки. Например, сега се, че в началото на трудовата му кариера, когато в Казанлък нямало толкова автомобили и интензивен трафик и градът бил доста по-тих от сега, в ясно и спокойно време

шумът от най-тежкия чуък се чувал чак в центъра. И пак в младите му години, някъде към края на 80-те, когато работните заплати в завода се изплащали на ръка, се случило така, че бил последен при касиерката на завода. Да, ама поедрите банкноти свършили и тя можела да му изплати цялата сума само в еднолевки. Даже му предложила една празна кутия от ваф-

лото време дългогодишният арсеналец. Родът на Иван е от Крън, но с „Арсенал“ са свързани всички – и него-

вият баща, и майка му са били кадри на завода. И двамата са се пенсионирали тук – той като заварчик, а тя – в АРЛ.

Рашид Рашид е другият ковач от 1/501,

който доброволно се лишавал от обедната си почивка, за да се превърне в мой водач из огромния Ковашко-пресов цех. Рашид работи тук от 1997 година. Завършил е транспортно училище, но така се стичат обстоятелствата, че започва в този цех на „Арсенал“ и все в него трупат трудов стаж, вече четвърт век. Знае всички тънкости на работата, старателно и с подробности ми обяснява целия процес, при който стоманата се кове и обработва, така че металът от суровина се превръща в точно определен детайл. Нагряване, шамповане, обрязване и почистване на осеянци, калибровка и т.н... Води ме и до паро-въздушния чуък за свободно коване Demag, до който е печта, в която се постига температура от 1250 градуса...

Родителите на Рашид са били арсеналци, съпругата му Гюлчен също работи тук – тя е шмиргелистка в 1/501, синът му Юсеин Рашид е в Завод 2 на „Арсенал“. Единствено изключение засега прави дъщерята Айгюн – тя е завършила за медицински лаборант и работи в Университетската болница в Стара Загора. Долавям, че Рашид особено се гордее с нея, защото по степен на образование е надминала останалите в родата от Хаджи Димитрово. Младият мъж има и двама внуци, деца на сина му, които със сигурност са наследили упоритостта и ученолюбивото на фамилията.

За Рашид „Арсенал“ е всичко

Това спонтанно казва той и на секундата обяснява: „Защото всичко, което съм постигнал – да изуча децата си, да не лишавам семейството си от нищо и да му осигуря всичко необходимо, за да живеем добре

и спокойно, го дължа на „Арсенал“. Работата ни не е лесна и лека, но ние сме свикнали с нея, работим я така, както всеки работи в неговата си област, с много отговорност“. И признава, че познати често го питали защо не отива в чужбина, а той категорично винаги отговарял: „Не ми трябва друга работа, тук се чувствам добре“.

Работещите в цеха си направили на открито собствен кът

Беседка с маса и пейки, разположени в малко пространство между цеховете, събира работещите в 1/501 под оскъдните, но все още топли лъчи на януарското слънце. През летните дни мястото пък е по-сенчесто. Но, общо взето, в този кът си намират повече работа, отколкото почивка. Защото тук работниците сами са се организирали и са засадили плодни дръвчета – имат три череши, ябълка, смокиня, които

поддържат по всички правила на овощарството. И малка зеленчукова градина си подреждат лятно време. Споделят, че, освен това местенце за почивка, имат и добре оборудвано битово помещение с всичко необходимо да се нахранят и да отдушнат. Така, между пламъците на печите и горещия метал, огъвач се в точно определена форма под силата на чуковете, ковачите от 1/501 са намерили хармонията в своето трудово ежедневие. И, както изглежда, получава им се.

Юлия Младенова

в заготовки, необходими за следващите етапи от производствения процес. И така, ден след ден,

огнят, металът, тежките машини и хората се „сприятеляват“,

за да работят заедно по най-добрия начин.

От печта, където е нагрята до зададената висока температура в зависимост от вида на стоманата, нажеженият до червено къс метал се плъзга по улея, откъдето го поема Иван Кънчев и бързо го поставя на двутонния чуък за шамповане. Операцията „горещо коване“ отстрани изглежда лесна, но зад нея стои над 40-годишният опит на Иван, който още от ученическата скамейка трупат стаж като ковач. Завършил е СПТУ „Арсенал“, известно някога като заводското училище, а специалността му е точно „Ковачество“. Дори споделя, че още като ученик по един ме-

ли, за да си ги подреди в нея, говори с усмивка и с малко носталгия по отмина-

arsenal

„АРСЕНАЛ“ АД - КАЗАНЛЪК
търси да назначи за нуждите на
Инструменталния завод
работници по следните професии:

1. Шлайфист;
2. Стругар;
3. Фрезист;
4. Шлесер-инструменталчик;
5. Координатчик.

• Изисквания:

- Завършено средно образование;
- Умения за самостоятелна работа по професията.

„Арсенал“ АД е най-големият работодател в България в сфера „Машиностроене“, с широка и разностранна социална политика – предоставят се месечни ваучери за храна, осигурени са столово хранене и редица други придобивки.

Желаещите да кандидатстват за позициите могат да изтеглят документи от сайта на „Арсенал“ АД www.arsenal-bg.com/kadri или да ги получат от Офис № 1 – Пропуски, на централния портал от 07.00 до 17.00 часа.

Попълнените документи могат да бъдат изпратени на електронен адрес kadri@arsenal-bg.com или да бъдат подадени на място на адрес: гр. Казанлък, бул. „Розова долина“ № 100, Офис № 4 – всеки делничен ден.

Телефон за контакти: 0885079187

„ГРАМОФОНЪТ“ ЯНКУЛОВ:

СВОБОДА И ВИНО

Петър Янкулов. „Грамофон“ - Казанлък - читалище „Искра“, Детският драматичен театър, Детската оперета, Театърът... Това са първите асоциации, които провокират паметта на онези, които познават Петьо сега и отпреди. Достатъчно е само „Грамофон“ – вокалната група на трите казанлъшки момчета, която весели и възторгва всички, които обичат турската песен. Повече от 20 години у нас Петьо, Жоро и Ицо са първото нещо, за което се

сещаш, когато чуеш „Позови меня“, припваш „Звезда в илюминаторе – трава у дома...“ или се рееш с „Комарово“. Известните руски песни, изплет от „Грамофон“ите, в България стават дори по-известни от авторските си оригинали в любимите филми и концертите на „Любэ“. Покрай тия момчета обаче винаги има и нещо друго, за което малко от нас знаят, но в което те са пак така добри, както и в песента на сцената.

За Петър Янкулов това е... виното! То събира слънце през лятото, налива се наесен, пие се през цялата година, но, както се знае отдавна, за него се говори обикновено преди ранната пролет – покрай Трифон Зарезан. С една дума, с майстора на виното Петьо Янкулов си говорим тъкмо навреме. Едва после научавам, че подготвката за хубавото вино почва, всъщност, още през зимата...

За хубавото вино, казва Петьо, са нужни хубаво грозде, голяма хигиена – чисти съдове и доста работа. Разбира се, и Любов. Нищо не се получава без любов, особено – виното. Може да му се вярва – прави вино от години. С консултациите на най-добрия в Казанлък професионалист Станчо Пенев. Виното на Янкулов е признато не само от многобройните му приятели, които напиват чашите му. Артистичното семейство – Петьо и Ирена Дунавска, актриса в Театър „Любовиор Кабакчиев“, посреща много гости. Но когато отива у приятели, също се пие тяхното вино – подаряват много и носят навсякъде. „Не винаги знаеш какво точно пиеш, с нашето е по-сигурно“, казва Янкулов къде на шега, къде наистина, и добавя – „ние сме пиещи хора, пием всичко“. Ракията той си прави с друг приятел. Така, че Петьо и близкият му кръг предпочитат своето собствено производство. Винарството при него е развито до професионализъм, от последната реколта слага 700 л вино, без това да е превърнато в бизнес. Магията от десетина години бъркат заедно с Жоро Атанасов, колега от театъра, близък стар приятел. „Запалили“ за каузата и негов братовчед. Гроздето си го купуват, вече обработват цели 3 тона. Подготовката е сериозна. Помещението, в което се мачка, пресова и цеди виното, трябва да бъде изключително чисто, работи се при строга хигиена и спазване на технологията, препоръчана от консултанта Пенев, известен на старите казанлъжани с опита си на главен технолог на бившата „Винпром“, съветник на много местни мераклии на домашното вино.

Голяма занимавка!

Така Петьо нарича цялата хамалогия, на която трима-

та майстори се посвещават доброволно и с голям хъс. Тая занимавка отнема яка работа, към седмица време. Новото им червено вино е купаж от мерло и „Молдова“ – рядък хибриден сорт грозде. Тая година гроздето им е от Новозагорско. Виното с подписа на Янкулов, положен върху лично направените етикети на домашните бутилки, е признато и от специалисти. Преди две години той печели традиционното състезание за домашни вина в Казанлък с формула, предложена от Пенев, на основата на 60% мерло плюс „Молдова“ от крайдунавски лозя, смесвайки вината при готовност. Иначе, през го-

дините залагат на материал от доказани региони: Любимец, Ивайловград, Ямбол... Петьо почва с качествен материал още в началото, когато тръгва в тоя житейски експеримент заедно с кума си, художникът Димитър Витанов, кръстник на децата му Миран и София. Знаят, че добре узрялото грозде с висока захарност е задължително за доброто вино. Колкото до остаряването и отлежаването, Петьо залага „само“ на избата в своята голяма къща. Без много-много амбиции, но с мерак и спазване на правилата, виното на Янкулов просто се получава.

Получи се!

На Петьо така му се получават май всички неща, с които се хваща. „Получи се!“, казва той и за големия успех на „Грамофон“. В основата е едно приятелство, родено на сцената на „Искра“. С Жоро Гарчов и Христо Софев се познават от театъра, където малкият Янкулов прохода покрай брат си Тодор, а двамата заедно – покрай баща си Стефан, когото всички наричат Яшо, дългогодишен главен художник на Казанлък по времето на кмета Станчо Коев. У тях идват хора на изкуството, семейните при-

ският драматичен театър на Минчо Лалев – Детската читалищна оперета с диригент Александър Чакалов и корепетитор Катя Чакалова – Театърът. Като всяко пораснало в тия трупи казанлъшко дете, Янкулов пази свидни спомени. По това време „Искра“ има дори детски струнен оркестър! С цигуляри, като днешните доктори Пламен Пенев и Андрей Пънчев и вокален солист, сегашният известен професор-историк Петко Петков.

Петьо и Тошко Янкулови

Петьо признава, че без брат си Тодор нямаше да е така смело стъпил на сцената. Тошко е идолът на артистичнейджърите на Казанлък от 1980-те. Нашумява след участието си в режисиранията от Стефан Гецов в „Искра“ пиеса „Хъшове“, играна дори в Народния театър. После завършва ВИТИЗ и досега се занимава с изкуство в София. Над 40 години и Петьо е по сцените. Първата си премиера „Снежанка“ изживява едва 8-годишен. Най-много време пред прожекторите той трупа с приятелите – „грамофони“. С тях и семействата им преживяват най-хубавото в живота си. Започнали с дълги турнета от представления по текстове на Недялко Йорданов, вече познавайки се отлично, тримата с Ицо и Жоро през 1999 г. „хващат за рогата“ идеята на директорката на Младешкия дом, покойната Антонина Стойнова, за вечер на руските бардове по повод годишнина на Висоци.

Всичко потръгва с „Грамофон“

2000-та: Концерт в Казанлък, в Стара Загора... и вече няма сцена в България, където да не са пели. Зала 1 на НДК, Арена „Армеец“, Театърът на армията, Театър „София“, Зала „България“, Музикалният театър и където се сетиш – руската песен на трите момчета ехти. „Забавляваме се!“ е тайната на тяхната популярност, една от тайните. Професионалният подход е другата. Налага се да излизат за участие и скуршени, и болни. Изпиват детайлите – от платките до реквизита. Сценографът Кънчо Касабов е автор на първите им костюми. И на последните, все още малко познати на публиката, инспирирани от филма „Кавказка пленница“. Професионална работа имат даже с Ибряма и Нешка Робева, която поставя танц за тяхно участие, а Гарчов прави музика за неин спектакъл. Идват още познанства, приятелства. С всякакви хора, дори с космонавта Юрий Лончаков, с когото правят директна връзка: Космосът

– Толиати, Русия, по време на Коледния бал на кмета на побратимения с Казанлък град.

Най-шумно, интересно и весело е в шестте сезона на столицната „Ла Страда“, където идват всички VIP-българи, от Вася Ганчева и Коста Цонев до Батето; от футболисти до видни адвокати; от актьори до политици. Някои от тях чакат за вечер с „грамофоните“ по три-четири месеца. Не се влизало дори „с връзки“. Идват и чужденци, руснаци – също. Даже кандидат за Нобелова литературна награда. Там срещат и големите Алексей Баталов и Боньо Лунгов, Агент Тенев. Понякога петят от седем вечерта до пет сутринта:

Беше чудо!

Чудото не е само в „Ла Страда“. То се случва най-

вече с каузата, за която през 2006-2008 г. даряват 40 хиляди лева от благотворителни концерти в помощ на Клиниката за лечение за деца с онкохематологични заболявания под патронажа на семейството на президента Първанов.

„Да си свободен, да живееш така, както искаш – свободата, няма по-хубаво от това!“. Животът на сцената ти го дава, знае Петьо, но знае и „другата страна на медала“. Било пълен шок, когато петък 13-и 2020 г. ги намира с новината за локдауна: падат 24 техни участия само в близките 34 дни, провален е и юбилейният им концерт „20 години“ в Зала 1 на НДК... Янкулов това не го плаши, сега работят повече през лятото, справят се, макар и по-трудно – и с „грамофоните“, и у дома: „Прекрасно е семейството с двама артисти“, смее се той. Прекрасно е и усещането да видиш 12 хиляди души на крак, докато пееш българския и бразилския химн преди знаков волейбол финал. „Прекрасно е да си свободен!“, говори цялото излъчване на Петьо Янкулов, който и при мен, както често го прави за много хора, идва за разговор със стилна, лично опакована бутилка собствено червено вино с етикет – автограф.

Диана Рамналиева

Проф. Марин Добрев:

НЯМА ФАКТИ, ЧЕ „АХИНОРА“ Е ПОРТРЕТ НА АННА ОРОЗОВА

Една истинска енциклопедична личност е Иван Енчев-Видю, основател на първата художествена сбирка в Казанлък, от чието рождение през 2022-ра се навършват 140 години, казва още изкуствоведът

Директорът на Старозагорската художествена галерия проф. д-р Марин Добрев е роден през 1950 г. в Казанлък. През 1971 г. става студент по специалността „Изкуствознание“ в Националната художествена академия. От 1978 г. е поканен за уредник в Художествената галерия в Стара Загора. Докторската му дисертация е на тема „Портретът в съвременната българска живопис“. Проф. Добрев е водил лекции по история на изобразителното изкуство в Академията за национално музикално и танцово изкуство в Пловдив, във Великотърновския университет и в Тракийския университет в Стара Загора.

Организира е близо 1000 изложби и представления на отделни автори, на художествени явления, на различни идеи в изобразител-

ното изкуство. Автор е на редица трудове, сред които са „Художественото наследство по българските земи“ и „Изкуството на Първата и Втората българска държава“, на книгите „Художниците на Стара Загора“, „Чудомир художникът“, включен като 6-и том от поредицата за Чудомир, и „Художниците на Казанлък“.

тази година обаче има не толкова малко значими за Казанлък художници, каквито са Иван Енчев-Видю – роден преди 140 години, Марко Шивачев – 130 години, Димо Лучинов – 110 години. Отделно, както при Иван Милев и Васил Бараков, знакови фигури от майсторите на изобразителното изкуство, също имат годишнини. Такива са Ваньо Койчев – роден преди 135 години, Ненко Балкански и Радка Владева – 115 години...

И това е нормално, защото Казанлък, освен град на розите, винаги е бил и

е сред най-старите в страната. Той прави първата сбирка „Изобразително изкуство“ към музея през 1901 година. Така се създава Художествената галерия, тя се появява седем години по-рано от старозагорската. По-късно Станю Стаматов и Димитър Чорбаджийски-Чудомир продължават делото му, като обогатяват фондовете с произведения на прочути художници като Златко Бояджиев, Цанко Лавренов и други автори.

- Атмосферата в родния град ли Ви насочи към изобразителното изкуство?

- С родителите си живеехме непосредствено до къщата на Чудомир, бяхме съседи. Първият ми досег с рисуването бе в ателието на Мара Чорбаджийска. Тя и съпру-

Град на художниците

Началото е сложено в края на Възраждането и около годините на Освобождението, става въпрос за последните 150-200 години. Още с появ-

вата на зографите от Дебърска школа е възникнала, създадена и продължена до днес една традиция, която е дала много големи имена в изобразителното изкуство. Десетки от тях са тези, които определят тенденциите на това изкуство в страната и дават насоките за развитието му в различни периоди.

След генерацията на Милев и неговите връстници идват много други творци: Теньо Пиндарев, Константин Трингов, Радка Владева... Те продължават да поддържат традицията, която не спира и до днес.

Сред юбилярите през тази година, лично за мен,

Много важен е Иван Енчев-Видю

роден е на 29 март 1882 г. Той е художник, краевед, есеист, илюстратор, археолог, фолклорист... една истинска енциклопедична личност. Видю поставя основите на Художествената галерия в Казанлък, която

гът ѝ бяха не само комшии, но и приятели на семейството ни. Това общуване вероятно е дало насоката за развитието на житейския ми път. И днес с удоволствие се връщам в Казанлък, но, за съжаление, все по-рядко, след като починаха родителите ми. Казанлъчани уважават и почитат своите известни хора, артисти, художници или други обществено значими личности. Това е хубаво, защото така се пазят традициите.

- Коя е първата изложба, която ще организирате през тази година?

- Това е предопределено събитие. На 22 януари откриваме самостоятелна изложба на Надежда Кутева. Тя е носител на голямата награда на последното Балканско квадратинале „Митовите и легендите на моя народ“. Носителят на приза се представя самостоятелно, според регламента на конкурса.

Надявам се по-скоро животно да се върне в старото си русло, защото пандемията сериозно обърка и работата на галеристите. Не само ограниченията при посетителите, но и участието в големи форуми се затруднява. Особено, ако има събития с гости от чужбина. Надявам се, всички тези трудности и ограничения да бъдат преодоляни и изкуството отново да събира своите творци и многобройни почитатели.

Интервю на
Димитър Бахчеванов

- Проф. Добрев, Вие сте казанлъчанин, а в Казанлък през 2022 г. предстоят поредица от събития, свързани с рождението на някои от най-емблематичните художници в града – Иван Милев, Иван Пенков, Васил Бараков. Тези годишнини ще намерят ли отражение и в галерията в Стара Загора?

- В Художествената галерия в Стара Загора почти няма казанлъшки автор, който да не присъства с творбите си, включително и най-големите, като Дечко Узунев, Иван Милев, Иван Пенков, Васил Бараков... Тези картини са неразделна част от постоянната ни експозиция. Не само географската близост е причината за това. Много казанлъчани учат в Стара Загора, участват в изложби, те са приятели с тукашните поети и писатели. Например, Иван Милев, преди да направи първата си импровизирана изложба в Борисовата градина в столицата, показва картините си в дома на старозагорския поет Иван Мирчев. Художествената сбирка в Стара Загора се създава към Археологическото дружество „Августа Траяна“, т.е. Историческият музей. Негов основател е Атанас Кожухаров, който е бащата на Никола Кожухаров, основоположник на баталния жанр у нас. Синът е смятан от мнозина за старозагорски художник, но е роден в Казанлък.

Когато се правят юбилейни изложби, те почти без изключение се организират съвместно от няколко галерии, за да се представи в пълнота творчеството на даден автор. Ако е възможно, може да се включат и експонати от частни колекционери. Такава колаборация сме правили много пъти, например – миналата година при представянето на Марио Жекков. Обединените ни усилия показаха в 25 картини всич-

ки периоди от развитието му през годините.

Творци от една генерация

При мен в галерията има само една творба от Иван Милев, това е неговата „Безсъница“. Ние обаче разполагаме с една от най-богатите колекции от картини на Иван Пенков. Планираме да представим юбилеяра Васил Бараков в Сливен и в Казанлък. Двамата Ивановци, освен че са почти връстници, си оказват голямо влияние един на друг. Милев е един от най-приказните автори, съчетаващ в творчеството си легенди, обреди и предания, създавайки образност, която го поставя сред най-ярките фигури в историята на изобразителното изкуство пред 20-е години на ХХ век. Наследството му е огромно, въпреки краткия му житейски път, само 29 години.

Пенков също има интерес към тази тематика, но най-големият му принос е в сценографията – той е основател на специализираната катедра в Художествената академия. Бараков, който е от същата генерация, е майстор на пейзажа. Той, заедно със Златко Бояджиев и Давид Перещ, така наречените наречени „Бараци“, имат своя важен принос в развитието на изкуството. Всяка от споменатите личности има своите достойнства, които не трябва да се сравняват и мерят, защото са несъизмерими.

- Тази година се навършват 125 години от рождението на художника Иван Милев. В книгата „Моделът и неговият художник“ на казанлъшкия писател Веселин Стоянов върви нишката за забранената любов на художника към красивата съпруга на богатия розотърговец Александър Орозов. Докол-

ко може да се приеме за достоверно, че неговата „Ахинора“ е портрет на Анна Орозова?

- Това е несериозна за мен теза. Тя се появи в художественото произведение на моя съгражданин. Авторът, разбира се, има право на своята художествена интерпретация, но няма факти, които да потвърдят написаното в книгата. Освен това, като човек, който дълго време е проучвал художника, смятам, че ако Анна Орозова е била жената на картината, то той нямаше да я озаглави „Ахинора“, а би надписал портрета с нейното име. Според мен, най-важното за една картина е нейното качество – майсторството на рисунка, колоритът, внушението, с което въздейства. А историята, включително и историята на изкуството, почва само върху категорично потвърдени факти. Важното е, че „Ахинора“ е един от шедьоврите на Иван Милев и е в родния на му град, където се намира и една от най-добрите колекции от неговите творби.

- Продължават да будят интерес изчезналите след бомбардировка картини на Иван Милев. Имало ли е опити за тяхното издирване?

- Доколкото ми е известно, внукът на художника, Александър, се е опитвал да намери информация за тях, но издирванията му не са дали резултат. Вероятно това ще си остане загадка.

- С какво си обяснявате факта, че в града на розите трайно се създава приемственост сред различните поколения художници?

- Първо, искам да обърна внимание, че от споменатите три имена, кръгла годишнина има само Иван Пенков – 120 години. Сред юбилярите

БЪЛГАРСКИ ГИНЕС-РЕКОРДИ

76 български рекорда са записани в Книгата на Гинес

Сред българските върхови постижения, някои от които вече подобрени, са: рекордът на Йорданка Донкова на 100 м с препятствия – 12.21 сек.; Милчо Младенов – единственият мотоциклетист в света с 16 поредни титли при моторите с балансир; шахматистът Кирил Георгиев, играл срещу 360 съперници едновременно и спечелил 280 от партиите, със 74 ремита и 6 загуби; китаристът Георги Георгиев, свирил на китара в продължение на 49 часа; Стоян Тодорчев, издържал на 6,39 метра за 13,47 сек. транспортния самолет „Ан-124-100 Руслан“, дълъг 69 м и висок 21 м; Северин Василев, направил 4133 коремни преси за 2 часа и 56 мин.; Георги Гейдарджиев с рекорд за най-много набирания на една ръка – 17; Кристина Дамянова с колекцията си от над 3500 пакетчета захар от цял свят; Мариана Павлова с най-ниския женски глас на планетата; няколко рекорда за най-дълга мартеница, последният от които е на Добрич – 43 км 432 м 76 см; най-дългото хоро, на което са се хванали 11961 души; най-дългият парад от автомобили Ford – с над 2300 коли; най-много сварени яйца – 2500, в „юнашки тиган“, също рекордър.

Държим и един печален рекорд – за най-голяма загуба в историята на хокея: през 2008 г. Словакия разгромява женския ни хокеен отбор с 82:0. А рекордът за най-дългата пейка – 1015 м. за над 2000 души в Пазарджик, не е признат заради масичките между елементите на пейката. Но имаме и precedent: заради единственото в света изкуство на цирковите артисти Боби и Валю Динови Гинес създава нова категория – за човек, балансиращ друг човек върху челото си. При изисквания горният акробат да направи 7 пълни преобръщания върху челото на долния на височина 8,20 м, българите правят 12.

Трупа „Кехайови“ – с най-много рекорди

Легендарните циркови артисти от трупата имат няколко рекорда.

През 1976 г. Емилия Иванова първа в света записва рекорд за изпълнение на четворно салто: на единия край на трамплина е тя, в другия му край скачат двама акробати, момичето полита, превърта се 4 пъти във въздуха и сяда в кресло, поставено на височина 2 човешки ръста.

През 1978 г. българите удивяват света с уникалното си салто мортале на колона от 7 души. В основата на пирамидата е покойният вече Георги Кехайов. На върха ѝ, на височина 11,5 м, се изстрелва племенникът му Сивео.

Емилия

Деспина

През 1991 г. дъщеря му Деспина Кехайова влиза в Гинес, след като завърта и задържа около тялото си 102 обръчка. Тя загива през 2004 г. при акробатичен номер с шалове. Сестра ѝ Гери вписва рекорд за въртене на най-много титаниеви обръчи, а 5-годишният ѝ син Максимъс е най-малкият моторист, който прави лупинги в „Глобуса на смъртта“ със 70 км/ч.

Най-голямата ДНК-верига, съставена от хора

През 2016 г. студенти от Медицинския университет във Варна записват рекорд за „Най-голяма ДНК-верига, съставена от хора“. Тя е създадена на плажа от 4000 души. До момента рекордът е бил на Турция, с ДНК-верига от 3034 души.

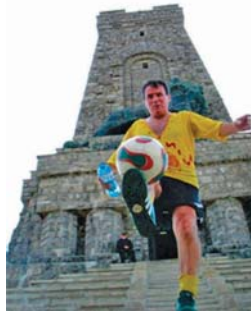

Радослав Николов

През 1984 г. пловдивчанинът Радослав Николов-Джани постига световен рекорд по дрибъл с топка, изминавайки 18 км и 100 м – 43 обиколки на ст. „Хр. Ботев“, за 2 ч., 57 мин. и 3 сек., като е докоснал топката с крака 18000 пъти, без да я изпусне.

През 1987 г. подобрява рекорда си – дриблирал 31.5 км. Най-рисковият му номер бил през 1991 г., когато 10 мин. жонглирал с топка на върха на 52-метров стълб, стъпил на платформа от 30 см., без осигурително въже. Жонглирайки, за по-малко от час, Николов изкачил и Шипка, но поради липса на пари постижението не било регистрирано от Гинес.

Радослав бил футболист, но счупил крак и станал вариететен артист. За 25 години, гастролирайки на всички континенти, само два пъти е изтървал топка пред публика – пред Тодор Живков и на концерт на Лили Иванова.

Най-много играчи на табла на едно място за 60 мин.

През 2016 г. в „Албена“ 654-ма души, най-малкият на 4 г., най-възрастният на 88, поставят рекорд за най-много играещи на табла на едно място в рамките на 60 мин., поддържайки постижението на гр. Измир.

Изи скването на Гинес е участниците да са повече от 632-ма, като в рамките на 1 час играта могат да спрат не повече от 10 процента от тях.

Най-малкият пробит отвор

Рекордът е на инж. д-р Атанас Иванов, преподавател в университета „Брунел“ в Лондон. С уреди, изобретени от него, НАСА проучва морското дъно и събира образци от Марс и Юпитер. Д-р Иванов, специалист и в нетрадиционните технологии в областта на микроелектроерозията, успява да направи най-малкия отвор в света – 22 микрометра.

Най-голямата мозайка от бонбони

Служители на „Марс инкорпорейтед България“ подредиха през 2017 г. най-голямата в света мозайка от бонбони M&M's. С 1 030 400 шоколадови бонбона, тежачи повече от тон, редени един по един, те оформят

лого от 49,59 кв м, с размери 12,14x4,085 м. Общата площ на мозайката, с размери 23x7 м, е 161 кв м – колкото играеще за волейбол. Всеки квадратен метър съдържа 6 400 бонбона. Мащабната мозайка е наредена за 31 ч. и 17 мин. Предишното постижение е американско – 11,5 кв м със 70 980 бонбона, наредени за 6 часа.

Най-много набирания за 1 минута, вкл. с тежести

С 54 набирания Борис Налбантов поставя през 2017 г. рекорд за най-много набирания за 1 минута. През 2019 г. той подобрява рекорда си, но с тежести – прави 38 набирания на лост за 1 минута с 18-килограмова раница на гърба си.

Налбантов е юрист. Тренира борба от 6-годишен, 12

години се е състезавал професионално, има завоювани златни медали като републикански шампион.

330 прически за 8 часа

През 2016 г. фризьорката от Пазарджик Ваня Иванова постига рекорд за най-много направени прически за определено време. За по-малко от 8 часа, без храна и вода, тя направи 330 прически на над 100 жени при изискване на Гинес за 304

прически. Можела да направи още 20, но искала да „бутне“ и времето, за да затрудни този, който реши да бие рекорда ѝ.

Най-дългото разстояние, преплувано със завързани ръце и крака и в чувал

Този рекорд Яне Петков от Петрич, наречен „човекът-амфибия“, поставя през 2018 г., когато е на 64 години. Със завързани с белезници крайници и пъхнат в чувал, за почти 3 часа той успява да преплува 3 км и 380 м в Охридското езеро при температура на водата 22 градуса. Предишният

рекорд от 3 км и 71 м е на индиец, плувал, без да е в чувал. Петков е първият човек, преплувал през 2017 г. Дунав в чувал.

Най-многолюдната сватба

В м. „Пчелина“, Разградско, старозагорците Стойка и Росен Митеви вдигат през 2015 г. сватба с 2800 гости на трапеза, дълга 960 м., с 1200 литра агнешки курбан, 3000 питки, 600 кг сирене и кашкавал и 2 тона вино. Рекордът е надминат през 2017 г. от сватбата на Ива Янчева и Георги Геор-

гиев на поляните край с. Арбанаси – с 4500 гости, според изискването на Гинес – облечени в национални носии. Гошавката от традиционни български ястия била върху месали, застлани на земята.

Подбор: Мария Рашкова

Издателски съвет: Николай Ибушев, Янко Запрянов, Цветан Шиков, Добрин Драгнев. Редколегия: Юлия Младенова - гл. редактор, Диана Нейчева, Мария Рашкова, Мария Пискова, Искра Буюклиева, Венко Юнаков. Със съдействието на КНСБ и КТ „Подкрепа“ в „Арсенал“ АД.

За връзка с редакторите на „Трибуна Арсенал“: e-mail: tribuna.arsenal@gmail.com; Юлия Младенова: 0882 98 70 14, e-mail: julia_mladenova@abv.bg, Диана Рамналиева, e-mail: diana_ramnalieva@abv.bg; Мария Рашкова: 0882 98 70 12